

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/416/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715214105
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5715214105.6

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobkyne: H. Č., X.. XX.XX.XXXX, L. H.. K.. Š. XX/XX, XXX XX Y., právne zastúpená JUDr. Miroslavom Salínim, advokátom so sídlom Priehradka 20, 036 1 Martin proti žalovanej v rade 1/: B. O., X.. XX.XX.XXXX, L. N.. P. R. XXXX/XX, XXX XX H., Ž. Y. K. X/ D. K., X.. XX.XX.XXXX, L. N.. X. Č.. L. XA/XX, XXX XX Y., obidve právne zastúpené JUDr. Danielom Malíkom, advokátom so sídlom ul. Rázusova 4213/3, 036 01 Martin, v konaní o zaplatenie 6 600 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba, ktorou H. Č. žiadala, aby súd zaviazal žalovanú v rade 1/ B. O. zaplatiť sumu 3 300 € sa zamietla.

II. Žaloba, ktorou H. Č. žiadala, aby súd zaviazal žalovanú v rade 2/ D. K. zaplatiť sumu 3 300 € sa zamietla.

III. Žalované majú voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Vzájomným návrhom, ktorý H. Č. uplatnila v spore vedenom na Okresnom súde v Martine sp. zn. 9C/310/2012, žiadala, aby súd zaviazal jej sestry a to B. O. a D. K. zaplatiť jej celkove sumu 6 600 € (každá po 3 300 €) a to ako náhradu nákladov, ktoré vynaložila na rekonštrukciu 3-izbového bytu č. 29, ktorý sa nachádzal na ulici H.. K.. Š. Č.. XX Y. Y. a patrila otcovi žalobkyne a žalovaných E. Č.. Vzájomný návrh (žaloba) bol súdu doručený dňa 04.08.2015. V spore vedenom na Okresnom súde v Martine sp. zn. 9C/310/2012 žalobkyne a to B. O. a D. K. uplatňovali voči žalovanej H. Č. a to každá z nich právo na zaplatenie sumy 2 400 € s príslušenstvom, pretože H. Č. sama výlučne užívala 3-izbový byt, ktorý bol v spoluvlastníctve účastníčok konania. Žalobkyne žiadali, aby súd zaviazal žalovanú H. Č., aby im zaplatila pomernú časť majetkového prospechu, ktorý získala užívaním ich spoločného bytu. Po 2,5 rokoch od začiatku konania H. Č. podala na súd vzájomný návrh a to dňa 04.08.2015, ktorým žiadala, aby súd zaviazal jej sestry B. O. a D. K. zaplatiť jej náhradu nákladov za rekonštrukciu bytu, ktorý bol v ich spoluvlastníctve. Uznesením č.k. 9C/310/2012 - 122 súd vylúčil tento vzájomný návrh H. Č. zo dňa 02.08.2015, ktorý bol súdu doručený dňa 04.08.2015, na samostatné konanie. Vo veci č.k. 9C/310/2012 bolo nariadené znalecké dokazovanie za účelom zistenia obvyklej náhrady za užívanie bytu, ktorý bol v spoluvlastníctve sporových strán. Predmetom sporu na základe vzájomného návrhu H. Č., je právo na náhradu nákladov vynaložených na rekonštrukciu sporného bytu. Súd pri rozhodovaní o vylúčení vzájomného návrhu prihliadol aj na to, že H. Č. k vzájomnému návrhu, v ktorom žiadala o náhradu nákladov za rekonštrukciu bytu, nepredložila žiadne dôkazy. H. Č. písomné doklady súdu nepredložila ani v náhradnej lehote, ktorú jej súd ustanovil a z toho dôvodu súd aj žalobu zamietol. Už pri rozhodovaní o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie bolo zrejmé, že dokazovanie ohľadne nákladov na rekonštrukciu bytu, ktoré H. Č. vynaložila v roku 2010, bude vzhľadom na plynutie času zložitá. Bolo preukázané, že pohľadávka na náhradu nákladov za rekonštrukciu bytu pôvodne mala smerovať voči majiteľovi bytu E. Č., ktorý bol otcom žalobkyne a žalovaných a ktorý zomrel 24.11.2010. Pohľadávka

na náhradu nákladov za rekonštrukciu bytu nebola predmetom dedičského rozhodnutia po poručiteľovi E. Č..

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím právnych zástupcov účastníkov, výsluchom sporových strán, listinami založenými v spise a zistil:

Na základe dedičského rozhodnutia vydaného Okresným súdom Martin č.k. XXD XXXX/XXXX v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. XCoD XX/XXXX zo dňa 31.08.2011 nadobudla žalobkyňa H. Č. a žalovaná v rade 1/ B. O. a žalovaná v rade 2/ D. K. 3-izbový byt č. 29 X. N. H.. K.. Š.X. Č.. XX Y. Y.. Spoluvlastníctvo nadobudli dňom smrti ich otca a to poručiteľa E. Č. dňa 24.11.2010. Žalobkyňa tvrdila, že počas života svojho otca E. Č.N. vynaložila na rekonštrukciu bytu sumu minimálne 9 600 €. Vypovedala, že reškontrukciu realizovala v období od júla do októbra 2010. Žalobkyňa a žalované ako spoluvlastníčky byt kúpnu zmluvou zo dňa 29.01.2015 predali. V kúpnej zmluve bolo dohodnuté, že vzhľadom na to, že žalobkyňa financovala reškontrukciu bytu, bude jej podiel z kúpnej ceny zvýšený o 3 000 €. Táto skutočnosť medzi sporovými stranami nebola sporná a vyplývala nielen zo žaloby žalobkyne, ale aj z vyjadrenia právnych zástupcov sporových strán na pojednávaní dňa 18.05.2017.

3. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

Podľa citovaného ustanovenia je súd povinný vychádzať z takýchto zhodných tvrdení strán a dokazovanie ohľadne takýchto skutočností, ktoré sa zakladajú na zhodnom tvrdení strán, vykonávať nebude. Zmyslom tohto ustanovenia je urýchliť a zhospodárniť konanie a v ďalšom konaní sa len zamerať na vykonávanie dôkazov týkajúcich sa sporných skutočností. Obdobná skutočnosť vyplýva aj z § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalobkyňa tvrdila, že vychádzala z faktu, že na rekonštrukciu vynaložila minimálne 9 600 € a potom, čo jej časť z tejto pohľadávky v rozsahu 3 000 € pri podpísaní kúpnej zmluvy bola uhradená, žalobou žiadala len o zaplatenie rozdielu ($9\ 600\ € - 3\ 000\ € = 6\ 600\ € : 2 = 3\ 300\ €$). Žalobkyňa H. Č. teda žiadala, aby súd zaviazal žalovanú B. O. zaplatiť a rovnako aj žalovanú v rade 2/ D. K. zaplatiť jej sumu 3 300 €.

Žalobkyňa H. Č.Á. nepredložila žalovaným od roku 2010, keď podľa svojho tvrdenia na vlastné náklady rekonštruovala byt, ktorý v tom čase patril jej otcovi, žiadne doklady. Žiadne doklady nepredložila ani k žalobe (vzájomnému návrhu) zo dňa 02.08.2015.

4. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku je žalobkyňa povinná v žalobe označiť dôkazy a preukázať svoje tvrdenia.

Žalobkyňa dôkazy, ktorými by preukázala výšku nákladov, ktoré vynaložila na rekonštrukciu sporného bytu, nepreukázala ani na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 18.05.2017. Na žiadosť právneho zástupcu žalobkyne súd toto pojednávanie odročil s tým, že žalobkyňa výšku nákladov na rekonštrukciu preukáže dodatočne a to na pojednávaní, ktoré bolo vytýčené na deň 29.06.2017.

Podľa § 181 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak strana, alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť, alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať.

Súd žalobkyne určil lehotu na dodatočné splnenie svojej dôkaznej povinnosti. Žalobkyňa dôkazy ani v náhradnej lehote nepredložila a znovu žiadala, aby súd pojednávanie odročil s tým, že dôkazy predloží.

Podľa § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať. Najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

5. Súd na prostriedky procesného útoku žalobkyne neprihliadol, pretože ich neuplatnila ani v náhradnej sudcovskej lehote. Listinné dôkazy o výške rekonštrukcie sporného bytu, ktoré sa vykonalo v roku 2010, žalobkyňa nepredložila žalovaným, ani súdu dodnes. Listinnými dôkazmi o výške nákladov na rekonštrukciu by bolo možné vyvrátiť aj námietku žalovaných, že na nákladoch na rekonštrukciu sa sčasti podieľal aj majiteľ sporného bytu a to pán E. Č..

Súd žalobu, ktorou H. Č.F. žiadala, aby súd zaviazal žalovanú v rade 1/ B. O. zaplatiť sumu 3 300 € zamietol. Súd rovnako zamietol aj žalobu, ktorou H. Č. žiadala, aby súd zaviazal žalovanú v rade 2/ D. K. zaplatiť sumu 3 300 €, pretože žalobkyňa H. Č.F. nárok na náhradu nákladov na rekonštrukciu bytu svojho otca nepreukázala.

6. Voči uplatnenému nároku na náhradu nákladov na rekonštrukciu bytu podali žalované aj námietku premlčania. Právny zástupca žalovaných vyjadril názor, že premlčacia lehota začala plynúť od právoplatnosti dedičského rozhodnutia, ktorým bol byt prikázaný do podielového spoluvlastníctva sporových strán.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Právny zástupca žalobkyne H. Č.A. uviedol, že právo na náhradu nákladov na rekonštrukciu bytu si uplatnili na základe § 451 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné, bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Tým, že žalobkyňa H. Č. vykonala rekonštrukciu bytu, ktorý patril jej otcovi E. Č., jej vznikla pohľadávka. Tieto náklady na rekonštrukciu žalobkyňa vynaložila, pretože predpokladala, že v dedičskom konaní byt po otcovi zdedí. Byt na základe dedičského rozhodnutia pripadol do podielového spoluvlastníctva sporových strán a to H. Č., D. K. a B. O. a to každej z nich v rozsahu 1/3-iny. Vykonaním rekonštrukcie bytu svojho otca vznikol žalobkyňi nárok voči svojmu otcovi E. Č. na zaplatenie týchto nákladov. Nebola preukázaná výška týchto nákladov, ani to, v akom rozsahu sa na týchto nákladoch podieľal sám otec účastníčok E. Č.. Pohľadávka žalobkyne vznikla ukončením rekonštrukčných prác koncom októbra 2010. Nárok žalobkyne na zaplatenie tejto pohľadávky bol však premlčaný. Táto pohľadávka žalobkyne voči svojmu otcovi, alebo voči dedičkám po otcovi a to voči B. O. a D. K. bola premlčaná najneskôr uplynutím trojročnej lehoty. H. Č.A. podala žalobu dňa 04.08.2015. K premlčaniu došlo uplynutím všeobecnej

trojročnej premlčacej lehoty (§ 101 Občianskeho zákonníka), ale aj uplynutím objektívnej trojročnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a to v novembri 2013. Podstata premlčania spočíva v tom, že pokiaľ sa určité právo po zákonom stanovenú dobu nevykonáva, alebo sa v priebehu premlčacej doby neuplatní na súde, nemôže už byť po jej uplynutí veriteľovi priznané, to znamená, že dlžník po uplynutí zákonom stanovenej doby sa môže úspešne brániť vymáhaniu práva s poukazom na to, že toto právo bolo už premlčané. Pretože žalované vzniesli námietku premlčania voči pohľadávke žalobkyne na náhradu nákladov vynaložených na rekonštrukciu bytu v októbri 2010, súd žalovanej nárok nepriznal aj z tohto dôvodu. Súd je povinný na vznesenú námietku premlčania vždy prihliadnuť a to podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a veriteľovi právo nesmie priznať.

Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré naňho prešli poručiťelovou smrťou.

Žalované a to B. O. a D. K. by vzhľadom na citované ustanovenie zákona zodpovedali za dlh poručiteľa uhradiť žalobkyňi H. Č. náklady za rekonštrukciu bytu, avšak podmienkou uplatnenia tohto nároku je, aby bol nárok preukázaný a nesmie byť premlčaný. Právny zástupca žalovaných vyjadril názor, že premlčacia lehota by mala začať plynúť od dedičského konania, v ktorom bol byť prikázaný do spoluvlastníctva sporových strán. Na základe dedičského konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.11.2011, sa žalobkyňa a žalované stali spoluvlastníkmi sporného bytu.

Ak by sa aj začiatok trojročnej objektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo dvojročnej subjektívnej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia počítal od tohto dátumu, aj v tomto prípade by bol uplatnený nárok premlčaný, pretože dvojročná subjektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia by uplynula dňa 15.11.2014. Trojročná objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia by uplynula dňa 15.11.2014. H. Č. podala žalobu na súd dňa 04.08.2015, to je po uplynutí premlčacích lehôt.

7. Právny zástupca žalobcu navrhoval vykonať dokazovanie spisom vedeným Okresným súdom v Martine sp. zn. XC/XXX/XXXX, ako aj pripojeným dedičským spisom XXD/XXXX/XXXX. Právny zástupca však neuviedol, čo konkrétne takýmto dokazovaním chce preukázať. Súd nepovažoval takéto dokazovanie za nepotrebné, pretože predmetom sporu sp. zn. XC/XXX/XXXX je vzájomné majetkové vyporiadanie podielových spoluvlastníkov a predmetom tohto sporu je náhrada nákladov vynaložených na rekonštrukciu bytu. V tejto veci nebolo účastníkmi sporné, že žalobkyňa vykonala rekonštrukciu bytu svojho otca a že jej nárok na náhradu vznikol. Nebolo sporné ani to, že na náhradu nákladov na rekonštrukciu, ktoré vynaložila, jej bolo vyplatené pri uzatvorení kúpnej zmluvy, ktorou žalobkyňa a žalované sporný byt predali, suma 3 000 €. Nebolo sporné ani to, že byt nadobudli žalobkyňa a žalované do podielového spoluvlastníctva a že tento byt následne predali.

8. Pretože žalobca uplatnený nárok nepreukázal žiadnou písomnou listinou a z dôvodu premlčania uplatneného nároku, súd žalobu v plnom rozsahu zamietol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku a žalovaným, ktoré boli v spore úspešné, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.